FLAVIUS IOSEPHUS

Klosterneuburg, Ende 12. Jh.

Seite 119r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=671
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ei omias in honore successit. ad quē rex lacedemoni
orū ariis legationē dirēt. & epīas. quas hūm con
tinebat exemplar. Rex lacedemoniorū ariis onię sa
lutē. legentes scripturā aliquā inuenimus ex uno
genere iudeos & lacedemones ex ritusse. & familia
ritatē eū abrahā socialē habuisse. Iustū g ē cū fris
cristanis & ñ insinuerit adnos & petere quę uobis
necessaria iudicatis. faciūs ē & nos idem & uiā p
pria simul & rā cōmunia reputaūs. Porritor
litterarū dimoriuis epīas uobis offert quadrangu
lo scriptas. signaculum habentes aquilam draco
nē unguib; deportantē. Sp̄lā g lacedemoniorū
rege destinata. textum huiūmodi continebat.
Defuncto autē ioseppo ppl̄m contigit seditionē
pati ppt̄ filios ei. Nam maior ib; bellū gerentibus
contra hyrcanū ultimū filiorū iosepphi dis
sensit. ab inuicem multitudo. plures quidē ei
auxiliū ferebant cū principe sacerdotū symo
ne quia cognatī eorū & affinis existabat. Hyr
canus autē reduxit quidē ad hierosolimā mini
me iudicauit. sedens ē transiordanē frequēt
arabas debellabat. Sp̄dificauit ē turrim for
tissimam ex lapide albo construens tam. &
totā usq; ad terram sculpsit animalib; diuer
sis & incircuitu fecit magnum & altū euri
pum id ē piscinā. Sexpetra autē contē positi mō
tis cui incidens sinistra extensionē spelunca
multorū spaciorū in longitudinē ibi constitu
it. Deinde domos in ea quasdā ad coniuia
& somnū. & conūsationem fecit aptissimam
multitudini. lameratas etiā curreniū ad
rū delectacionē gratissimas. ad ornamentū
uocī aulę. Hostia ē speluncarū aperuit mino
ra ut unū & non multi pea possent intrare.
& hoc custodię gratia condidit ut obsessus a
fribus minime piculo subiaceret. Insup edifi
cauit & turia magnitudine excellentia & pa
radysis ornauit egregius & talem pficiens
locum tyrum eum nominauit. qui locus
est inter arabiam & iudeam positus transior
danen ñ longe a sebonitidine regione. Pre
fuit g partib; illis pannos. vii. omū tempe
quo seleucus syrię regnabat. Hoc enī iam
defuncto p fratrem antiochus qui epiphanes uo
cabat regnū obtinuit. Mortē etiā ptholo
meus rex egipti. qui similiter epiphanes
nuncupabatur. relinquens duos filios
minores etate quorū unū qui & maior erat
filometor dicebat. minor ē fiscon. Hyrca
nus autē uidens magnā antiochū uirtu
tē habentē & timens ne tentē abeo tormentis
afficeretur. phisque contra arabas egerat uitā
pprię manū intinicione concluxit. cui sub
stanciā antiochus suis cōmodis applicauit.

Eidem tempō defuncto
pontifice principe sacerdotū fratrī ei antiochus sa
cerdotū contulit principatū. Iam filū quē
omias reliquerat adhuc infans erat. Demon
strabum autē singula in loco pprio quę adhe
puerū gerere uidebuntur. Hiesu ē nam hic
frater erat onię principatū sacerdotū rex ab
stulit natō & dedit cū iuniori fratrī eorū noīe
onię. Symoni autē tres filii hi fuerūt. ad tres
principatū sacdotū sic pdictum peuenit. Sc hie
sus quidem iasonem se nominauit. Omias
autē menelaus ē nuncupatū. Seditionē traq;
pri princeps sacdotū iesus adūsū mene
laum concitauit. & diuisa inutrūq; ppli
multitudine pparte menelay filū tobie
constabant. Sp̄lū ē pars plurima iasonem
adiuuabat. Vnde laborantes menelaus &
filii tobie ad antiochū discesserūt ad noticiā
ei pducentes qd uellent patriās relinquere
leges & conūsationē amores obseruare gre
corū. Rogauerūt g eum ut pmitteret eis edi
ficare gymnasiū ierosolimis. Iumq; concessisset;
circūcisionē suam uelauerūt ut ñ appare
rent indemidationē grecis ē condissimilē.
ceteraq; omia relinquentes quę illis mos pa
triis imponebat. aliaq; facta gentiū tanq;
sequebantur. Antiochus autē pstuo feliciē im
perio exercitū ducere deliberauit ad egip
tum tractō desiderio ei & contempnens fili
os ptholomei ut debiles ac nequaq; tanta ne
gotia regere pualentes. Sueniens g cū magna
uirtute ad pelusiū & dolo filometorē ptho
lomeū circūueniens egyptū occupauit. Sc
cū adisset loca memfitica ciuitatis eam ca
piens contra alexandriam ut obsidendo ptho
lomeū caperet. ambulauit. Sexpulsus ē est